

1.140 ק"ג

יצחק והדסה ברמן

התמדישיות

מס'הכנסה כבר שיחרר אותי ממס עד שהילדים יהיו בני 18. מה נעשה עם מיטות אני לא יודע. מקיבוץ גבעתי-ברנר כבר הציעו לנו מיטות בשביל כל הילדים, בתנאי שנסכים שיצלמו אותם ויכתבו: "שבט ברמן ישן במיטות כל גיל". עוד לא שילמנו את החובות על הדירה הוותיקה שאנחנו גרים בה, וכבר צריך לחשוב על דירה אחרת. כולם מבטיחים לעזור. היתה פה בבה אידלסון. השאירה לי כרטיס-ביקור ו אמרה: "אם תצטרך משהו תתקשר". אני לא אבקש שום דבר. מה שיתנו לי אקבל. לא יתנו לי — אמשך לחיות עם אשתי והילדים כמו עד עכשיו. מה שמבטיחים היום ישכחו מחר."

"תירו בצרורות!"

לא בודדת!"

כמו כד אבא, התעניין יצחק ברמן לדעת מי מחמשת ילדיו דומה לו. גיליתי מיד שהבן והבת הגדולים דומים לי. בזה אני בטוח. שני אלה שנולדו אחרונים. בן ובת. דומים אחד לשני בצורה שאי אפשר להבדיל ביניהם. לאבא של חמישיה יש בעיות. למשל, איך ילך לטייל עם חמישיה? מה יקרה כשכולם יתחילו לבכות בבת אחת? חשבנו על הכל כבר הרבה זמן. מספר יצחק, "עוד בחודש השלישי להריונה של דסי אמרו לנו שיהיו לנו ארבעת ילדים. רק לפני הניתוח הקיסרי התברר שיהיו חמישה."

"בזמן האחרון, כשהיינו יושבים במיטה, ראינו איך היו לפחות שלושה משתוללים בבטן שלה בבת-אחת. ראינו את כל התנועות שלהם. שמרתי עליהם כמו על הייננים שלי."

"האמת היא שהחברים התרגשו יותר ממני. אחד מהחברים שלי סיפר לי: כשי אבי שמע ברדיו שנולדה לכם חמישיה הוא עשה במכונסים. אני רוצה שהיו לנו הרבה ילדים. נעשה הפסקה של איון שנה ואחרי-כך ננסה שוב. אני רוצה בבית שלי שמונה-תשעה ילדים לכל הפחות. אני רוצה לראות אותם איך הם הולכים מכות, איך הם משחקים ואיך הם צועקים."

"כעת אין לי בעיות. גולדה הבטיחה ש תעזור לנו. אני מבטיח שנמשיך בתוכניות שלנו. אני השתחררתי מהצבא רק לפני שלוש שנים ואני רגיל עדיין לירות צרור אחרי צרור. אני ממליץ על השיטה הזאת לכל הצעירים בארץ: תירו בצרורות, לא בודדת!"

כשהתבקש יצחק להזכר בעוד רגעים דרמטיים בחייו, נזכר: "כן, לפני שנתיים היה משהו דומה. נסעתי במכונית שלי והתנגשתי במוטו-טאנג, זה היה האוטו של ח'כ אורי אבנרי. שכבתי בבית-חולים אבל יצאתי שלם. ככה זה — אני ובאשתי חזקים מאוד. אתם עוד תשמעו עלינו!"

האב המאושר: יצחק ברמן במסדרון בית-החולים

הגבר המאושר ביותר בישראל הי שבע היה יצחק ברמן, 24 ג'ינג'י ירושלמי, 170 הסנטימטרים שלו שוקי לים 76 קילוגרם. אחרי ארבע שנות נשור אים ללא ילדים, הפך ברמן, מוכר הדגלים ואוהד קבוצת הכדורגל של בית"ר ירוש לים לאב. אך לא סתם אב, אלא אב כפול חמישה.

אשתו הדסה ("דסי"), ילדה לו השבוע שני בנים ושלוש בנות בלידה אחת. לידת החמישה הראשונה שנרשמה אי-סעם בר ארץ. אך השיא אינו רק שיא ארצי. זהו הישג גם בקנה-מידה בינלאומי. החמיי שיה של ברמן היא החמישיה הרביעית החיה כיום בעולם.

מאז הלידה אין ברמן עוזב את בית החולים הדסה בירושלים. כדי למצוא אר תו צריך רק ללחוץ על כפתור חדר הפי קוח בחדר האחיות. הוא מופיע מיד, מוכן לכל שאלה, ולמרות שהוא עדיין נתון בהלם, אין הוא מאבד את חוש ההומור שלו.

הוא אינו לבדו. חברו הטוב, משה אלעזר, פקיד במשרד-החוק, אינו נוטש אותו לרגע. "הוא עוד עלול להידבק רי ללכת בדרכי" מתלוצץ אב החמישיה העליון. היום כולם רוצים ללכת בדרכי. כולם רוצים לדעת את הסוד שלי. הנה, בא הנה עתונאי אחד ושואל אותי: תגיד לי בבקשה איך עשית זאת? אמרתי לו: "שלח אלי את אשתך ואו תדע!" אבל הרופא המיילד הזהיר אותי: "אל תבטיח להם שום דבר, זה לא תלוי רק בך."

עדינה

וקופיקו

החמישיה עדיין שוכנת באינקובר טורים. לבנות אין שמות. רק לבנים. הככור נקרא קלמן ע"ש אבי של יצחק, והשני נקרא גיורא, ע"ש כוכב הכדורגל גיורא שפיגל. אבל האחיות המטפלות בר ילדים כבר המציאו להם שמות חיבה: טבא לבכור, מכיוון שהוא מכוסה בשיער ככל גופו; עדין ועדינה לשני הפגים הר קטנים ביותר; נחמה לפגית המחייכת כל הזמן וקופיקו למכוערת מכולן.

לא יצחק ולא דסי עדיין אינם קולטים בדיוק מה פירוש לגדל חמישה ילדים בני אותו גיל. יהיה להם עוד זמן לחשוב על כך. בעוד כשבועיים תצא דסי מבית החולים, לבדה. הילדים יגיעו הביתה רק בעוד ששה שבועות לערך, כאשר ישלימו את תשעת חודשי ההריון באינקובטור ו יוסיפו משקל. כך שיש עוד זמן לדאגות. "איך אסתדר?" אומר יצחק, "אסתדר. כעת אני רוצה רק דבר אחד: שיהיו בריאים ושיתנו לי לחזיק אותם בידיים שלי. עשו לי היום חשבון שרק בשביל חלב אצטרך לשלם 150 ל"י לחודש. היה כאן כתב מטי.ב.י.א. שהביא לי דרישת שלום ממשפחת הנסון הבריטית, שגם להן יש חמישיה. הוא עשה לי חשבון ש אצטרך לפחות 2000 לירות בחודש כדי לגדל את הילדים שלי כמו שמשפחת הנסון מגדלת את ילדיה. אני מרויח רק 800 ל"י נטו לחודש בחנות הרקמה של אמי. אבל